

“Oud en nieuw”

Kol. 3: 9-10: *“Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt, en u met de nieuwe mens bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis overeenkomstig het beeld van hem Die hem geschapen heeft.”*

Bijzondere mensen zijn het bepaald niet. Er gebeurt in de gemeente Kolosse van alles wat een christen niet past. We lezen over ontucht, onreinheid, begeerte, woede, slechtheid, laster, liegen (vs.5, 8). Het was bepaald geen volmaakte gemeente! Paulus spoort in zijn brief de gelovigen aan om deze zondige praktijken te 'doden' (vs.5) en 'af te leggen' (vs.8). Dit zijn woorden die niets aan duidelijkheid te wensen overlaten. Ze moeten breken met die zonde en hun leven toewijden aan God.

Bij deze radicaliteit voelt een christen zich soms ongemakkelijk. Want de zonde wordt nog steeds als een macht ervaren. Ook na ontvangen genade komen er dagelijks verleidingen op ons af. Helaas vinden die maar al te gemakkelijk aansluiting in ons innerlijk. Dit heeft gevolgen voor hoe je naar jezelf kijkt. Het roept vragen op. 'Als ik een oprecht gelovige ben, hoe kan het dat de zonde dan nog aantrekkingskracht heeft? Als ik zondige zaken met 'doden' en 'afleggen' en mij moet 'bekleden' met wat God wil, waarom lukt het niet?' Het is goed als we in het geloofsleven onze vragen leggen naast het werk van de Heere Jezus, zoals Paulus.

Hij schrijft over de wissel die is omgegaan in het leven van de gelovigen in Kolosse: *'aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt' en 'u met de nieuwe mens bekleed hebt'*. Met 'de oude mens' bedoelt Paulus de mens voordat hij/zij tot geloof kwam (vgl. vs.7). Toen was de zonde van ongeloof en ongehoorzaamheid koning. Zoals het doopformulier zegt: 'in zonde ontvangen en geboren'. Een gelovige *heeft* deze oude mens blijkbaar *'uitgetrokken'*. Wanneer? Toen hij tot geloof kwam en het leven buiten zichzelf zocht en vond in de Heere Jezus. Zo leg je dus je oude zondige leven in Zijn handen. Doorboorde handen die ons leren, dat Hij aan het kruis dat oude zondige bestaan heeft megedragen in mijn plaats. Hij werd daar de oude mens - *'tot zonde gemaakt'* (2Kor.5: 21) - en stierf onder de last van Gods toorn. En met Christus begrafenis werd als het ware mijn oude zondige mens begraven. Als u dus de toevlucht neemt tot Christus, mag u vanuit het Woord horen dat uw oude leven met Christus voorgoed in het graf verdwenen is. Denk hier gerust even over na!

Wie in die eenvoud van het geloof vertrouwt op Zijn volbrachte werk, wordt verbonden met Jezus en zijn werk. Daar vindt je dan ook het nieuwe leven, een nieuw begin, je bent in Hem een nieuw mens geworden! *'Het oude is voorbij gegaan, zie, alles is nieuw geworden'* (2Kor.5:17). Dat begin wordt ons in het geloof geschonken, zo lezen we in vs.1: *'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn ...'*

Dit is en blijft het fundament van ons christenleven. Genade alleen! De oproep om als nieuw mens te leven, volgt hierop. Heilig leven is daarom geen voorwaarde om behouden te worden, maar steeds een gevolg. Want dit nieuwe leven met Christus blijft niet krachteloos. Want

Paulus zegt van die nieuwe mens, dat die *'vernieuwd wordt'* naar Gods beeld. Dit is het werk van de Heilige Geest die woont in ons hart om ons te herscheppen naar het beeld van de Heere Jezus. Hij is het die ons innerlijk vernieuwt en de wilskracht geeft om die zondige begeerten (vs.5, 8) te kunnen *'doden'* en *'afleggen'*. De Geest werkt het verlangen, zodat we ons als geredde zondaren kunnen bekleden met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld, enz. (vs.12-17). De oproep om heilig te leven komt tot ons, maar wel hand in hand met de belofte van de Heilige Geest. Wij kunnen onze zondige natuur nooit de baas in eigen kracht! Gehoorzaamheid en afhankelijk gaan daarom ook hand in hand.

We mogen twee lessen trekken uit deze verzen. Als eerste mogen we gelovig blijven staan op het fundament van wat Christus voor ons deed. Zijn werk blijft de vaste ankergrond voor ons behoud. Het tweede is dat we afhankelijk blijven van wat Christus in ons doet door Zijn Geest, iedere dag. Het is daarom niet vreemd dat Paulus ons aanmoedigt in vs.16: *"Laat het Woord van Christus in rijke mate in u wonen"* In Hem vindt u genadegrond om op te rusten en kracht om te volgen, met vallen en opstaan, als nieuwe mens.